

да екнѣть и да ся учятъ; па, и да не е лесно да расказвамъ по-тънко и ясно за да ми разберѣть, надѣѣ ся, че кои-то дадѣть ухо та мя послушать има да научять много нѣщо. За нехривы-ты и неразбраны-ты не мя е грыжя, ако щѣть слуша, ако не: грѣхъ имъ на душь!

Лѣтъ прѣзъ нѣкоѣ хубавѣ ясенѣ ношъ кога на отворено полѣгнемъ па погляднемъ горѣ на небе-то, нѣ видимъ много звѣзды; между тѣхъ видимъ: *Колата*, *Кокошкѣ-шѣ*, *Ралицѣ-шѣ* и други.

Нѣкои звѣзды, какво-то тыя, що сѣ у Колата, дѣто и да бѣдѣть на небе-то, не ся помѣщать една отъ другѣ и все си стоятъ на мѣсто-то. А пакъ други нѣкои, какво-то *Вечерница-ша*, явно ся прѣмѣщать по небе-то, отминувать други звѣзды та дохождатъ ту на едно ту на друго мѣсто.

Това като глѣда чловѣкъ иска да знае и пыта: да ли има нѣкоѣ разликѣ между звѣзды-ты и защо едни не ся отмѣщать една отъ другѣ а други ся прѣмѣщать.

Всичкы звѣзды отдалечъ ни ся видятъ еднаквы, нѣ учены-ты хора издырихѣ и намѣрихѣ, че и звѣзды-ты сѣ отъ нѣколко строя. И слѣнце-то, кое-то ни грѣе денѣ, и мѣсяць-тѣ, що ни свѣти ношѣ, и безбройны-ты звѣзды, кои-то сѣ прѣсенѣты по небе-то като златенѣ пѣсѣкъ, — всичко това е Божя работа; нѣ Господъ нито хора-та, нито свѣта е направилъ еднаквы.

Както тука по земѣ-тѣ има голѣмѣ разликѣ отъ едниѣ странѣ между тревы и добытъкъ, а отъ другѣ странѣ между добытъка и хора-та, и както има нѣща и по-голѣмы и по-малкы, и по-ягкы и по-

Лѣто струй.